

Hanus Vang:

Fólkaatkvøða um alt landið um brennistøð

Har flestar atkvøður eru fyri at byggja brennistøðir, har eiga vit so at byggja tær, segði Hanus Vang m.a. undir orðaskiftinum um ruskspurningin í Norðurlandahúsinum sunnudagin.

Hann segði víðari:

Havnar Kommuna, IRF, friðingarnevndirnar og Føroya Náttúru og Umhvørvisverndarfelag eru rørandi samd um at Føroyar skulu skina. Vit eiga at gera reint eftir okkum! Men tá so komið verður til hvussu vit fremja reingerðina, er ikki semja longur.

FNU hevur frá byrjan havt ta fatan, at ST-samtyktin um burturkast er rætt støði til hetta samfelagsmál.

Henda samtykt sigur, í hálfloygdum orðum, at vit eiga at leggja framleiðsluna um soleiðis, at sum minst verður av burturkasti, og at vit harafturat handfara tað burtur-tveitta við náttúrufyriliti.

Ti er heilt frá byrjan galdið at byggja brennistøðir í Føroyum.

Vit fáa ikki vant upp-vaksandi ungdomin til náttúrufyrilit, við at halda á fram sum nú er stungið út.

Soleiðis taka vit alla ábyrgd frá fólki, tað er so lætt — men eisini djúrt — bara at tjokka í posan

Hultur til bultur

Av hesum orsökum legði FNU longu í 1980 fram tankar um eina ynskiliga burturkastskipan.

Varð luftað eftir FNU tá, høvdu vit langt síðani havt fingið ein ruskpolitikk sum í høvuðsheitum gekk út uppá kelduskiljing, endurnýtslu og fleiri umfaturilæt.

Istaðinfyri standa vit skjótt við tveimum brennistøðum og framvegis ongum burturkastpolitikki og enn minni málsetningi.

Vit ásanna øll at tað kann ikki ganga sum tað hevur gingið. Og so taka vit burtur symptomini og halda væl til standa.

Men nú er umskifti við

at koma í — fólk vilja heldur taka eitt tak við at skilja enn at gjalda nógv meir í kommunuskatti.

Gongdin aðrastaðni er eisini tann vegin. Tað hava vit týðuliga høyrð bæði í gjár og í dag.

Sígja tit ikki skriftina á veggnum

Vitugu fara at skilja, og royna at minka um rusk-mongdina, eitt nú:

Við at skipa fyri at fleiri vørur eru í umaftur-lutlum.

Annarsugu vit:

- 1) Skilja alt tað vanda-miklasta burturúr, so sum battariir, máling og akkumulatorar,
- 2) Síðani savna matar-leivdir, kanska við ensilering, soleiðis at tær kunnu brúkast til fódur og tød.
- 3) Syrgja fyri at fáa kelduskiljing av papp-iri, glosum o.s.fr.

Alt hetta kann í fyrsta lagi seljast út av landinum.

Vit hava pláss í farma-skipunum til hesa frakt, tí eitt nú í 1985 fluttu vit 360.000 tons av vøru inn, og 260.000 tons út, t.v.s. at tøk tonnaga er 100.000 tons.

Vit kunnu eisini skapa idnað og arbeiðspláss við hesum rávørum í Føroyum.

Tað sum verður eftir, má deponerast sum frægast.

Harumframt er neyðugt at fara betri um og út-nýtta eitt nú útgrevstrar-tillfar, reinsa og brúka tað frá flakavirkjum og gera fódur og tød úr grindarov-um og øðrum sum ampi annars er av.

Ein trumfurin imóti øllum skilagóðum loysnum er at tað aldrið fært føroyingar at skilja ruskið.

Undarligt at vit skulu halda so lítið um okkum sjálvi á hasum økinum, tá vit annars halda okkum vera avgjørt í fremra enda tá tað snýr seg um tjóð-skap, fiskivinnu og mentan — fyri ikki at nevna tangaskip.

Og undarligt, tá vit vita at bæði danskarar og týskarar fáast til at skilja burturkastið — bæði á ar-beiðsplássi og heima.

Vit hava royndirnar

Munnu føroyingar ikki hvera líka frægir sum teir. Tað eru heldur ikki meir enn 20-30 ár síðani vit faktiskt øll somul høvdu skil á hesum viðurskiftum.

FNU vil bjóða seg fram at hjálpa til at fáa skipaða

Burturkast er so mangt. Ein eigur at skilja tað vandamikla og tað sum kann endurnýttast frá, aðrenn restin fer í ovnnarar

skiljing og endurnýtslu í lag. Tað hava vit gjørt leingi, og um framvegis onki hendir í málinum, so hava vit itokilgar ætlanir um at fara í gongd við ar-beiðinum, saman við vanliga skattaborganum og teimum sum halda, at skynsemi má til við burturkastinum og náttúruni.

Nú tosað verður um fólka-atkvøðu í Lørvík, er so ikki betri at gera eina fólkaatkvøðu um alt landið. Skilja ella brenna. Sama ella meiri skatt.

So fáa fólk tað tey ynskja, og vit bøgva í ein-um hampuliga frælsum og demokratiskum landi? Vit ráða so á ruskinum, og gott tað.

Verður meiriluti fyri brennistøð, so skal hon sjálvandi eisii liggja har tættast er imillum ja-atkvøðurnar.

Um nú endurnýtslan fær meiriluta, so stingur spurningurin seg upp um, hvat vit so gera við ta longu bygdu og foreldaðu

brennistøðina við Kald-baksfjørð.

Skiljingarháturin kann væl brúkast í endurnýtsluarbeiðinum, meðan ovnpurturin kann brúkast til fjarhita miðstöð í sam-band við S.E.V. verkið á Sundi, sum sjálvandi má áleggjast munandi rein-føriskrøv beinanvegin. Viðvikjandi brennistøðini í Lørvík siga vit: Handan brólaran gera vit ikki eina-ferð afturat.

Lat okkum broyta kós og fremja tær røttu loysn-

irnar nú beinanvegin, heldur enn at biða nokur ár afturat.

Ti soleiðis koma vit at loysa málið — fyrr ella seinna.

Her finst bara ein loysn og hon eitur — minking — kelduskiljing — endurnýtsla — og medvit.

Hon er ódýr og alt annað er reindyrkað symp-tomviðgerð.

FNU

Endurnýtslublókurin

Suðuroyar Ellis- og Røktarheim

søkir: **800 Tvøroyri**

Sjúkrasystir (fulla tíð) frá 16/3-1987
2 sjúkráhjálparar

(fulla tíð) frá 16/3-87

Umsóknir við avritum av prógvum v.m. verða at senda til Fyristøðukvinnuna, innan 1. mars 1987.

Brennistøðin á Sandvikahjalla um at vera líðug, men hon verður helst ikki tikin í brúk fyrr enn ein nýggj skipan við skiljing og innheiting av ruski er gjord